

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTA DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 115 (5809)

27.

SEPTEMBRIS

OTRDĪENA

1988. GADS

Maksa 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejā

Latvijas KP rajona komitejas birojs kārtējā sēdē apsprieda rajona izpildkomitejas, tautas izglītības nodaļas un Aglonas internātskolas partijas pirmorganizāciju darbu, ko tās veic, lai izpildītu Latvijas KP Centrālās Komitejas un republikas Ministru Padomes lēmumu par bērnu un bez vecāku apgādības palikušo bērnu audzināšanas, apmācīšanas un materiālās nodrošināšanas uzlabošanu.

Pienemtajā lēmumā atzīmēts, ka ir izstrādāts kompleksais pasākumu plāns minētā Latvijas KP Centrālās Komitejas un republikas Ministru Padomes lēmuma izpildei. 1988. gadā rajona tautas izglītības nodaļas un Aglonas internātskolas partijas pirmorganizāciju kopīgajās sapulcēs izanalizēta lēmuma izpildes gaita.

Pamazām nostiprinās Aglonas internātskolas materiālā bāze, uzlabojas bērnu un bez vecāku apgādības palikušo bērnu materiālā nodrošināšana. Piemēram, šogad nopirkts mīkstais inventārs par 85 tūkstošiem rubļu, kā arī mēbeles un cita iekārta par 22 tūkstošiem rubļu. Saskaņā ar noteiktajām normām internātskolas audzēkņi saņem apģērbu un apavus.

Birojs norādīja arī uz vairākiem būtiskiem trūkumiem. Skolā nepietiek sanitārās iekārtas, pirmsskolas vecuma bērnu grupās — mēbeļu. Rajona partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijas (to vidū — arī rajona izpildkomitejas, tautas izglītības nodaļas un Aglonas internātskolas) vēl nav panākušas, lai Aglonas internātskola būtu vispusīgai attīstībai, viņu brīvā laika pavadīšanai un medicīniskajai apkalpošanai. Skolā nepietiek pedagoģisko un medicīniskos darbinieku kadru, ir trūkumi bērnu ēdināšanā, nav iekārtoti profesionālās orientācijas, informātikas un skaitļošanas tehnikas kabineti.

Ar Latvijas KP rajona komitejas biroja lēmumu rajona iz-

pildkomitejas, tautas izglītības nodaļas un Aglonas internātskolas partijas pirmorganizācijām, kā arī tautas izglītības nodaļas un Aglonas internātskolas administrācijām uzdots novērst konstatētos trūkumus un uzlabot skolas audzēkņu audzināšanu, apmācību un materiālo nodrošināšanu.

Rajona patērētāju biedrību savienībai uzdots pilnveidot Aglonas internātskolas apgādi ar pārtikas produktiem (speciāliem bērnu produktiem, augļiem, dārzeņiem un gaļas izstrādājumiem). Internātskolas vadībai pilnīgāk jāizmanto palīgsaimniecības iespējas pārtikas produktu sortimenta paplašināšanai.

Rajona galvenajam ārstam līdz 1989. gada 1. janvārim uzlikts par pienākumu nokomplektēt internātskolas medicīnas darbinieku kadrus atbilstoši Latvijas KP Centrālās Komitejas un republikas Ministru Padomes lēmuma prasībām. Nepieciešamības gadījumā, risinot medicīniskās apkalpošanas jautājumus, ieteikts lūgt Latvijas PSR Veselības aizsardzības ministrijas palīdzību.

Uzņēmumu, organizāciju un saimniecību partijas pirmorganizācijām un vadītājiem uzdots nodrošināt darbā kolektīvu efektīvāku šefības palīdzību, rast iespējas, lai apgādātu internātskolu ar nepieciešamo iekārtu mācību kabinetiem un darbnīcām, papildinātu skolas bibliotēku ar dailiteratūras grāmatām, uzlabotu pirmsskolas vecuma bērnu grupu materiālo bāzi.

Latvijas KP rajona komitejas birojs apsprieda, kā tiek īstenots 1988. gada 22. janvārī pieņemtais biroja lēmums «Par pārkāpumiem dzīvojamās platības uzskaitē un sadalē rajonā».

Biroja sēdē norādīts, ka Preiļu un Līvānu pilsētu izpildkomitejas un partijas pirmorganizācijas veikušas zināmu darbu, lai ieviestu kārtību dzīvojamās platības uzskaitē un sadalē. Izlases veidā izdarītā pārbaude, ko veica partijas rajona komitejas par-

tijas komisija, tautas kontroles rajona komiteja un rajona prokuratūra, parādīja, ka pilsoņu uzskaitē, kuriem nepieciešams uzlabot dzīvokļa apstākļus, Preiļu izpildkomitejā pamatā, bet Līvānu izpildkomitejā — daļēji atbilst nolikuma prasībām.

Tomēr Preiļu un Līvānu pilsētu izpildkomitejās, pārkāpjot nolikuma prasības, dzīvokļu apstākļu uzlabošanas uzskaitē nemit pilsoņi, kuri pastāvīgi nedzīvo un nav pierakstīti šajās pilsētās, kā arī cilvēki, kuriem, rēķinot uz vienu ģimenes locekli, dzīvojamā platība pārsniedz minimālo normu.

Preiļu pilsētas izpildkomitejā pilsoņu grupā, kuri slimo ar smagām saslimšanām, iekļauti cilvēki, kam privilēģija dzīvokļa apstākļu uzlabošanai nepienākas, bet Līvānu pilsētas izpildkomitejā analogs pārkāpums konstatēts jauno speciālistu uzskaites grupā.

Līvānu pilsētas izpildkomitejā daudzos gadījumos ģimenes ņem uzskaitē un nosaka uzskaites grupas bez nepieciešamajiem dokumentiem, neizdara attiecīgas izmaiņas uzskaites sarakstos, daudzās lietās dokumenti jāatjaunina, jāprecizē.

Cilvēku, kuriem nepieciešams uzlabot dzīvokļa apstākļus, uzskaitē dzīvokļu celtniecības kooperatīvā Preiļu izpildkomiteja veic atbilstoši likuma prasībām. Tomēr konstatēti pārkāpumi, sadalot jaunus dzīvokļus, kā arī netiek ievērotas dzīvojamās platības normas atbilstoši ģimenes skaitliskajam sastāvam.

Ar Latvijas KP rajona komitejas biroja lēmumu rajona izpildkomitejai, Preiļu un Līvānu pilsētu izpildkomitejām un partijas pirmorganizācijām uzdots turpināt darbu partijas rajona komitejas biroja 1988. gada 22. janvāra lēmuma izpildē. Līvānu pilsētas izpildkomitejai kopā ar rajona prokuratūru līdz 1989. gada 1. janvārim jāievieš kārtību pilsoņu uzskaites lietās atbilstoši nolikuma prasībām.

Kontrolēt pieņemtā lēmuma izpildi uzdots partijas rajona komitejas partijas komisijai un nodaļām. 1989. gada aprīlī partijas rajona komitejas birojs vēlreiz izskatīs šo jautājumu.

Pārskats

par lauku darbu gaitu
rajona saimniecībās
līdz 26. septembrim
(pēc rajona agrorūpniecības
apvienības dispečerdienesta
ziņām)

Saimniecība	Uzarta zeme (procentos)	Iesēji ziemāji (procentos)
«Zelta vārpa»	55	120
Raina	44	156
Dzeržinska	39	150
«Kr. Oktjabrj»	37	121
Oškalna	36	106
«Rīts»	34	137
«Vārkava»	34	125
«Silukalns»	31	114
M. Gorkija	26	161
«Sark. ausma»	25	110
Lenina	21	122
K. Marksa	20	129
Kirova	19	219
Rušonas p. s.	19	87
«Nākotne»	18	109
Rudzātu p. s.	15	105
Aglonas p. s.	14	105
«Dubna»	13	83
Suvorova	11	100
«Dzintars»	6	100
RAJONA	24	116

Zemes aršana nākamā gada pavasarā sējai patlaban ir viens no galvenajiem darbiem laukos. Pēdējās trijās dienās sparīgi strādājuši Lenina kolhoza mehānizatori, kuri uzaruši 12 procentus plānoto platību. Darbs sokas arī Raina un Dzeržinska kolhozos, kā arī vairākās citās saimniecībās. Diemžēl, kā tas redzams no pārskata, ir arī saimniecības, kur vērojama atpalicība. Tā jālikvidē.

Kartupeļi norakti gandrīz visās saimniecībās, izņemot K. Marksa kolhozu un Rušonas sovhozu, kur līdz vakardienai vēl bija nenovākti attiecīgi divi un viens hektārs. Raža šoruden ir visai pieticīga — vidēji rajonā tikai 115 centneri bumbulu no hektāra. Tāpēc radušās grūtības kartupeļu pārdošanā valstij, un daudzas saimniecības acimredzot savu uzdevumu šogad neveiks.

No publicētā pārskata redzams, kā šoruden strādāts ziemāju sējā. Lielākā daļa saimniecību sākotnējos plānus ievērojami pārsniegušas un iesējušas ziemas graudaugus virsplānā. Kā liecina prakse, ziemāji mūsu rajona apstākļos, kad daudz kas ir atkarīgs no dabas kaprīzēm, dod lielākas ražas nekā vasaras graudaugi. Tāpēc arī tāda plānu pārsniegšana. Izņemot Rušonas sovhozu un kolhozu «Dubna», kur vispār zināmā patiesība nav nemta vēra.

Šoruden viegli nav

Ražas šoruden neiepriecina. Un tomēr prasmīgam saimniekam kartupeļu un graudu pietiek gan savām vajadzībām, gan arī, lai paveiktu vai vismaz pietuvotos valsts plāna izpildei laukopības produkcijas pārdošanā.

Kartupeļu realizācijas uzdevumu par 89 procentiem izpildījuši kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj». Kolhozs «Sarkanā ausma» piegādājis valstij 68 procentus plānotā.

Taču visiem plāna izpilde tā nesokas. Kolhozs «Rīts», kuram šogad valstij jāpārdod 450 ton-

nas kartupeļu, līdz piektdienai bija nodevis tikai 14 tonnas. Atpaliek arī M. Gorkija kolhozs — no 450 tonnām piegādātas 29 tonnas.

Mazliet labāks stāvoklis ir graudu pārdošanā. Valsts plānu pārsnieguši Dzeržinska, K. Marksa un Raina kolhozi, «Silukalns». Par 100 procentiem plānu izpildījis Kirova kolhozs. Tuvu tā izpildei ir kolhozs «Rīts» (97 procenti), Oškalna kolhozs (96 procenti), «Sarkanā ausma» — (95 procenti).

A. VELDRE

Aktualitāte

Vai viss sagatavots, fermas saimniek?

Pāreja uz jaunām darba organizācijas formām lopkopībā paugstina gan tiešo izpildītāju, gan saimniecību vadītāju atbildību par lopu ziemošanas sekmīgu norisi. Darbu uzņēmēji un fermu nomnieki nav zootehniķi, un ne jau viņiem visiem ir plašas zināšanas šajā nozarē. Daudzi pirmoreiz praktiski iepazīstas ar lopu turēšanas īpatnībām grūtajā ziemošanas periodā. Arī paši apstākļi atjaunotajās mazajās un ģimeņu fermās diemžēl nav tādi, par kādiem ir runa tehnoloģiskajos ieteikumos un mācību līdzekļos. Vārdus sakot, pārkārtošanās novatoriem agrorūpnieciskā kompleksa lopkopības sfērā vajadzīga zooveterinārā dienesta nopietna praktiska palīdzība.

Mūsu zemē ir jau ne mazu saimniecību, kur visas fermas ir iznomātas un kur ieviests brigāžu un ģimeņu darbu uzdevums. Lielā mērā pateicoties šādai radikālai pārvevei, lopkopība sākusī attīstīties straujāk. Nostiprinās produkcijas ražošanas paātrinātas palielināšanas tendence. Sasniegto nepieciešams nostiprināt un vairot.

Stāvoklis ar ziemošanas perioda galveno resursu — lopbarību — joprojām ir saspringts, kaut gan tās pašreizējie krājumi (gan kopējie, gan uz vienu dzīvnieku)

nedaudz pārsniedz pagājušā gada salīdzinošo rādītāju. Bet tas nozīmē, ka lopbarības racionāla un taupīga izlietošana joprojām ir nozāres darbinieku galvenais uzdevums. Vislielākais efekts tiek sasniegts, iedzinot barību sagatavotā veidā.

Nomniekam vai darbu uzņēmējam, kas kļuvis par fermas saimnieku, nav ko vainot savās neveiksmēs. Par kļūmi vai pat mazu neapdomību nāksies maksāt no savas kabatas. Un, protams, «revīzija» savā darbā tiek izdarīta nevis pēc acumēra, bet stingri pēc zinātnes priekšrakstiem. Citādi zaudējumi ir neizbēgami. Piemēram, gaisa plūsmas ātruma palielināšanās govju kūti manāmi samazina izslaukumus. Bet ja gaismas dienu fermās palielina 10-15 stundām, piena izslaukums un diennakts dzīvsvāra pieaugums palielinās par 10 procentiem. Tātad fermās jābūt noteiktam dienas režīmam un mikroklīmatam.

Ar mīglu aizplūstošais siltums un nakts salnas vēstī, ka drīz iestāsies sliktis laiks, kam sekos ilgs sals un puteni. Fermas saimniek, vai par visu ir padomāts un vai viss ir sagatavots šim bargajam laikam?

D. SMIRNOVS,
TASS komentētājs

● Kolhozā «Dzintars» par nākamā gada ražu centīgi gādā mehanizatori Staņislavs Pudāns (no kreisās) un Alfons Vaiders.

K. GAILUMA foto

Šodien — Vispasaules tūrisma diena

Uz mūžīgās saules zemi

Kā vēja spārnēm aizsteigušās skolēnu brīvdienu, sācies jauns mācību gads, tomēr mēs vēl kavējamies atmiņās par aizvadīto vasaru. Katrs no mums piedzīvojis daudz interesantu un patīkamu brīžu.

Mums, Preiļu 2. vidusskolas audzēkņiem un pionieru nama tūrisma pulciņa biedriem, šī vasara atnesusi ļoti daudz brīnišķīgu iespaidu. Tie saistīti ar pārgājienu uz Kolas pussalu, uz Hibīnu kalniem, kuru mēs veicām no 28. jūnija līdz 11. jūlijam. Mūsu pulciņš pastāv vēl samērā nesen, un tas mums bija pēc grūtības pakāpes I kategorijas pārgājiens, ko veicām pirmoreiz.

Pēc vairāku dienu braukšanas vilcienā nokļuvām Kirovskā. 1. jūlijā izgājām kalnos. Tur — nepierasti, agrāk nedzirdēti nosaukumi: Vortkuaja, Tumjoks, Rišcorrs, Cergorrs. Pārieta pirmā kalnu pāreja, nosīstī pirmie uzmācīgie kniši, forseta pirmā kalnu upe.

Kādu rītu, pamodušies un nevarēdami saskatīt neko sev apkārt, pārliecināties, ka migla mēdz būt ne tikai Londonā.

Bet pats galvenais: šai pārgājienā varējām pārbaudīt paši sevi, savus spēkus. Mēs uzzinājām, kas ir īsta draudzība, savstarpēja palīdzība, biedriskums. Ikdienišķā atmosfērā tas nevienmēr ir jūtams. Daudzus savus biedrus pārgājiena laikā ieraudzījām gluži kā citām acīm. Neiztikām arī bez nepatīkamiem starpgadījumiem, tomēr centāmies visas grūtības pārvarēt.

Visinteresantākais bija pašu acīm redzētais un mūsu vadītāju stāstītais par šīm vietām. Nekad neaizmirsīsim brīnišķīgi skaistos kalnus, kuru virsotnēs vēl patvēries sniegs, spoguļgludās un tīrās upes un ezerus, zilzilās ziemeļu debesis, nekad nenorietošu sauli. Atcerēsimies arī baltās naktis, mūsu jaunās dziesmas un garos, reizēm nogurdinošos pārgājienu, smagās mugursomas un atvadu vakaru pie ugunsgrāka, kā arī daudz ko citu.

Visi pārgājiena dalībnieki saka lielu paldies saviem vadītājiem — Tatjanai Kazakevičai, Aleksandram Kazakevičam un Valentīnai Podskočijai, kuri organizēja šo pasākumu.

Kaut arī daudziem pārgājiena dalībniekiem šis mācību gads

musu skolā būs pēdējais, mēs ceram, ka šis pārgājiens nebūs pēdējais, un mēs nostaigāsim kopā vēl daudz jaunu ceļu.

O. JAKOVLEVA,
Preiļu 2. vidusskolas 10. a
klases skolniece, pārgājiena
dalībniece
ATTĒLĀ: «mūsu pirmā pārgāja...»

A. KAZAKEVIČA foto

MAN ŠKIET, ka ir jau pienācis laiks lauksaimniecības jautājumus apspriest pilnīgi atklāti un nopietni. Vai tad tiešām mēs domājam, ka tos varēsim atrisināt ar palīguzņēmumu organizēšanu, ar dažādu rūpību attīstīšanu, ar kooperatīvu veidošanu lauku saimniecībās: kā «Jaunajā komunārā» — ar izbrāvēto govju pārdošanu kooperatīvam, ar mazo kartupeļu un pārtikas atkritumu savākšanu, ar aizlaisto zemju apgūšanu 40 km attālumā no dzīvesvietas?

Vai tiešām mēs vēl joprojām naivi ticam, ka būtišķa lauksaimniecības pārveve ir veicama bez radikālām izmaiņām lauku cilvēku domāšanā un darīšanā, bet tas savukārt — bez kardinālām izmaiņām zemes izmantošanas tiesībās?!

Kādu vietu lauksaimnieciskajā ražošanā mēs pašlaik ieņemam citu valstu vidū? Kas un kāds ir pats ražotājs? Kā vēsturiski ir izveidojusies pašreizējā situācija? Ar šiem jautājumiem ir jāšāks, jo vienīgi objektīvu fakturu analīze ļaus izdarīt pareizus secinājumus un izstrādāt perspektīvu lauksaimniecības rekonstrukcijas plānu. Nav šaubu, ka šāda rekonstrukcija būs nepieciešama! Skaidrs ir arī tas, ka izdarot tikai vienu kardinālu izmaiņu (pašfinansēšanās) vai arī tikai dažas, lauksaimniecības problēmas neatrisinās, jo to var izdarīt tikai kompleksī, novēršot visus bremzējošos faktorus bez izņēmuma!

Domājot par lauksaimniecības rekonstrukciju, vispirms ar svaļgu skatu jāielūkojas pagātnē, lai atklātu tos pagriezienu punktus, kuri būtiski izmainīja lauksaimniecības attīstības virzienu. Tāds notikums, piemēram, bija VK(b)P XV kongress 1927. gadā, kurā tika nolemts realizēt dzīvīvu lauksaimniecības kolektīvizācijas idejas.

1927. gadā PSRS bija 24—25 miljoni zemnieku saimniecību vidēji ar 4 — 5 ha sējumu, 1 zirgu, 1 — 2 govīm katrā. Tikai 15% saimniecību bija lauksaimniecības mašīnas — sēmašīnas, plaušmašīnas, kuļmašīnas. Valdīta roku darbs. Graudaugu ražība: 7 — 8 centneri no hektāra. Viens strādātošais laukos uzturēja vēl vienu ēdēt.

1928. gadā PSRS individuālo saimniecību rīcībā bija 97,6% sējumu un 99,5% lopu un tās ražoja var 24% vairāk lauksaimnieciskās produkcijas nekā

A. LUCĀNS

Ierosinājumi

lauksaimniecības rekonstrukcijai

1913. gadā, lai gan pirmskara sējumu platība vēl nebija sašņiegta.

1929. gadā tirdzniecības un kredīta kooperācijas sākotnējās formas aptvēra vairāk nekā 55% zemnieku saimniecību. 17 — 18% saimniecību bija iestājušās vienkāršāko ražošanas (mašīnu), meliorācijas, sēklkopības — kooperatīvos.

Veidojās reāli priekšnoteikumi, lai kooperācija pakāpeniski iesaistītos aizvien lielāks skaits zemnieku, lai pārietu uz kolektīvajām saimniecības formām, stingri ievērojot V. I. Leņina pasvītoto brīvprātības principu, jo, kā viņš teica: «Vienīgi tās apvienības ir ko vērtas, kuras nodibinājuši paši zemnieki ar savu brīvu ierosmi un kuru derīgumu viņi pārbaudījuši praksē».

VK(b)P XV kongresa noteiktais kurss uz lauksaimniecības kolektīvizāciju sākumā — 1928. un 1929. gada pirmajā pusē — arī tika īstenots, ievērojot leniniskos kooperācijas principus, uz brīvprātības un materiālās ieinteresētības pamata. Kolhozos iestājušos zemnieku saimniecību kopskaits palielinājās no 0,8% 1928. gada vasarā līdz 3,9% 1929. gada vasarā.

1927. gadā A. Čajanovs (ekonomists, kura darbus izmantoja V. I. Leņins, gatavojojt rakstu «Par kooperāciju») atzina, ka kolhozs (lauksaimniecības komūna) vienmēr būs vajāks par kooperatīvo saimniecību, jo savas struktūras dēļ būs spiests lielās formās organizēt ne vien tās saimniecības nozares (un atsevišķus darbus), kuras tā organizēt būtu izdevīgi, bet arī tās, kurās sīkražošanā vienmēr ir pilnīgāka. Stalīns šos A. Čajanova uzskatus novērtēja kā tiešu uzstāšanos pret kolhoziem: A. Čajanovs vēlāk tika nogalināts.

Bojā gāja arī N. Buharins, kura izvirzītais lauksaimniecības

rekonstrukcijas plāns, starp citu, paredzēja:

● normalizēt tirgu, atļaut brīvu cenu spēli tirgū un labības cenu paaugstināšanu, nebēdājot par to, ka tas varētu radīt rūpniecības preču, izejvielu un labības sadārdzināšanos;

● visiem līdzekļiem attīstīt individuālo zemnieku saimniecību, attiecīgi samazinot kolhozu, padomju saimniecību attīstības tempu;

● sagādes veikt pašplūsmas ceļā, kas visur un visos apstākļos izslēdz pat daļēju ārkārtēju līdzekļu lietošanu pret kulakiem; arī tad, ja šos līdzekļus atbalstītu trūcīgo un vidējo zemnieku masas.

A. Čajanovs, V. I. Leņins un N. Buharins izvirzīja un aizstāvēja lauksaimniecības kooperācijas programmu, kural nebija nekā kopīga ar J. Staļina varmācīgo kolektīvizāciju. Abas programmas atšķiras viena no otras kā diena no naktis. Tā A. Čajanovs lauksaimniecības attīstības perspektīvu saskatīja apstākļos, kuros zemnieki, palikdami saimnieki uz savas zemes, apvienojas kooperatīvās saimniecībās, lai spētu paveikt viena spēkiem neizpildāmus, bet katras saimniecības augšanā un attīstībā nepieciešamus darbus — kopīgi iepērkot ražošanas pamatlīdzekļus, organizējot mašīnu un lauksaimniecības produkcijas realizēšanas biedrības, mākslīgās apsekošanas punktus, ciltislopu pāraudzības biedrības, meliorācijas kooperatīvus, kvalitatīvi pārveidojot savu saimniecību. Kooperatīvajā saimniecībā valda attiecīgā kolektīva sabiedriskais kapitāls: individuālā saimniecība izpilda atsevišķus, savām spējām atbilstošus uzdevumus. Bet šeit nav pretrunu starp individuālo un kooperatīvo īpašumu, jo sabiedriskotā kapitāla daļa netiek no individuālā saimnieka pilnīgi atsvešināta: tā tieši kalpo indi-

viduālās saimniecības vajadzību nodrošināšanai. Kas tad tas ir? Vai tad tā nav civilizētu kooperatoru iekārta, kas tik ļoti nepieciešama sociālisma uzvarai laukos; vai tā nav iekārta, par kuru rakstīja V. I. Leņins?

1929. gadā sākās bēdīgi slavenais «lielais lūzums» lauksaimniecības attīstībā PSRS. Aprīlī VK(b)P CK plēnumā J. Staļins kritizēja N. Buharina lauksaimniecības rekonstrukcijas plānu; 7. novembra «Pravdā» bija iespēsts Staļina raksts «Lielā lūzuma gads», kurā attiecībā uz lauksaimniecības kolektīvizācijas prieknieku leibildumiem teikts: «Sabruka un saira pišlos labējo oportunistu (Buharina grupas) apgalvojumi:

a) ka zemnieki neesot kolho-

zā;

b) ka paātrināts kolhozu attīstības temps varot radīt tikai plašu nemieru un zemnieku un strādnieku šķiras nošķiršanos;

c) ka sociālistiskās attīstības «galvenais ceļš» uz laukiem esot nevis kolhozi, bet kooperācija;

d) ka kolhozu attīstība un uzbrukums lauku kapitālistiskajiem elementiem varot atstāt zemi bez maizes. Tas viss sabruka un saira pišlos kā veci buržuāziski liberāli krāmi».

Pieredzes apmaiņā — pa rajona skolām

Sogad visu skolu kolektīvi daudz pastrādājuši, lai sagatavotu telpas jaunajam mācību gadam. Kā kolēģiem velciet, ko es varētu pārņemt savā darbā? Ar šādu domu skolu direktori devās pieredzes apmaiņā pa rajona skolām.

Priekulu astoņgadīgajā skolā jūtama laba sadarbība ar kolhozu «Sarkanā ausma». Skolai izremontētas kāpnes, veikts kosmētiskais remonts. Pedagoģi pacentušies sakārtot visus kabinetus, atspoguļot aktualitātes, rūpīgi iekopuši skolas apkārtni. Īpaša interese bija par fizikultūras, meitenu darbmācības kabinetiem, skolotāju istabu, kā arī par metodisko centru.

Rudzētu vidusskolā telpas plašas. Skolas kolektīvs un valdība strādā vērienīgi, ar radošiem meklējumiem. Iepazīstina ar krievu valodas kabinetu un to, kāds tas būs nākotnē. Kolēģi izteica atzinību par vestibula iekārtojumu, tēlotājmākslas, dziedāšanas, 1. klases u. c. kabinetu iekārtojumu, par internāta sakoptību, par padarīto skolas ainavas izkopšanu.

Rožupes astoņgadīgā skolā sagaida ar jaunleim ierosinājumiem. Skolā īsteno eksperimentu — 5 dienu darba nedēļu, 40 minūtes garu stundu (45 minūšu vietā), ar 2 veselības stundām katru dienu, 3 fizikultūras stundām nedēļā.

Grūtāk esot bijis saplānot pēcstundu darbu. Sodrīd visiem pulciņiem jau ir atrasts laiks un vieta.

Skolas kolektīvs strādā pie tēmas par estētisko jūtu veidošanu. Interesants skolas noformējums, mājīgums, direktora kabineta iekārtojums — tas viss rosinā pedagogus darboties radoši, aktīvi, ieviest jaunākās pedagogiskās atziņas skolā, savā darbā vietā.

Daudzi izteica vēlēšanos tē atbraukt kopā ar visu pedagogu kolektīvu.

Līvānu 1. vidusskola mūs sagaida ar skaisti iekārtotu un izkoptu izmēģinājumu laucīnu, skanīgu meitenu ansambli, rudens ziediem. Skolā pārkārtoti gaiteni, tie ir tematiski. Daudz strādājuši kabinetu vadītāji savu kabinetu iekārtošanā. Noslēgumā — viesu vērtējumam rudens ziedu kompozīciju izstāde, skolotāju muzikāls sveiciens.

Līvānu 2. vidusskolā daudz paveikts jaunās piebūves labiekārtošanā, aktu un sporta zālēs, skolas latviešu valodas kabinets (vadītāja R. Udovska) ir viens no labākajiem republikā, skatē ierindojies 1. vietā.

Daudz labu ideju varēja gūt skolas metodiskajā kabinetā.

Pēc iepazīšanās ar sava rajona kolēģu darbu skolu vadītāji devās tālākā ceļojumā — iepazīties ar Līvāņu rajona un pilsetas skolu darbu pieredzi.

M. VOLKOVA,
rajona tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja

Pasākums bērnu drošībai

Kādā septembra dienā caur Latvijas galvaspilsētu brauca ar spilgtiem transparentiem rotāta mikroautobusu un vieglo automašīnu kolonna. Vīdizvākajos krustojumos mašīnas apstājās un no tajās uzstādītajiem skaļruņiem latviešu un krievu valodā šofieriem un gājējiem tika atgādāts neaizmirst ceļu satiksmes noteikumus. Si Rīgas Valsts autoinspekcijas darbinieku organizētā agitācijas brauciena mērķis bija veicināt ceļu satiksmes negadījumu skaita samazināšanos. Stāvoklis ielās sevišķi rezgās mācību gada sākumā.

Līdz svētkiem atlikušas 3 dienas

Tuvojas 1. oktobris. Tuvojas, kā šķiet mums, šo svētku organizētājiem, gandrīz vai ar virsmaņas ātrumu. Tas jāsaprot tā, ka nepadarītā vēl atlicis daudz. Turpretī citiem (tiem, kuri ar nepacietību gaida, kad nu varēs uzzināt, ko īsti mēs esam «sastādījuši») šīs atlikušās dienas vilksies pārāk lēni. Esam nokļuvuši sarežģītā situācijā. No vienas puses — šos svētkus it kā vajadzētu sevišķi labi reklamēt. Pie mums taču ieradīsies grupa «Krasts», klubs «Skeibords», ielūgums «nosūtīts» arī Maiklam Džeksonam un viņa breikotāju klubam, mūsu aicinājumu ne noraidījis, ne arī pieņēmis vēl nav Pols Makartnijs (mēs tomēr nezaudējam cerības), ar daudzsoļošu smaidu mus ir apveltījis arī Madonna.

No otras puses — ļoti neērti mēs jutīsimies to jauniešu priekšā, kuriem nepietiks bilešu. Diemžēl kultūras nama telpu mērogi neatbilst mūsu svētku mērogam. Par mierinājumu teiksim, ka aktīvākie svētku dalībnieki bez biļetēm jau nu nepalik. Bet tiem neaktīvākajiem, kurus būs aizvainojusi neatbilstīgie starp soļījumiem un īstenību, jau priekšlaikus sakām: «Neuztraucieties, svētki būs garlaicīgi un neinteresanti, un vispār — vai tad tie ir svētki? Tik vien ir kā tas nosaukums. Tādēļ nekādā gadījumā neejiet uz šiem svētkiem».

Ja jūs tomēr neņemsiet mūsu brīdinājumu vērā un atnāksiet, jau laikus izvērtējiet, kāda būs jūsu iekšējā pozīcija. Tātad: po-

zīcija A — agresīvs pesimists un pozīcija B — aktīvs optimists (skatīt zīmējumus).

Skaidrs ir viens: ja vairums jauniešu iekšēji ieņems pozīciju A, svētkus var «apstāvēt» jau pirms laika. Tādēļ mums ir uzstājīgs lūgums: 1. oktobrī visiem jāienem pozīcija B.

Pāriesim pie svētku programmas.

Svētkus atklās pulksten 15.00 sadzīves pakalpojumu kombināta zālē. Ievadajā sevišķi patīkama būs mūsu daļā dzimuma pārstāvēm, jo Viļāņu sadzīves pakalpojumu nams kopā ar mūsu kombināta laudim organizēs savu modeli izstādi pārdošanai un, protams, modes demonstrēšanu.

Pulksten 16.00 sāksies sacensības skeitbordā. Tās nebūs grūtas, bet interesantas gan. Tādēļ steidzieties iesniegt dalībnieku pieteikumus, ja kāds to vēl nav izdarījis. Pieteikumus pieņem gan mutiskā, gan rakstiskā veidā līdz 30. septembrim.

Pulksten 16.50 Rēzeknes ielas mikrorajonā notiks paraugdemonstrējumi ar zirgiem. Savu veiklību mums rādīs kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrij» sportisti kopā ar saviem brīnīgajiem četrkājainajiem audzēkņiem.

Pulksten 17.20 mēs aicinām velosipēdistus virtuozus rādīt savu mākslu triālā (šķēršļu pār-

varēšanā), kurš notiks bērnu spēllaukumā pie sadzīves pakalpojumu kombināta.

Pulksten 18.10 tiks dots starts skrējienam pa Komjaunatnes ielu. Lai apvienotu veselības nostiprināšanu ar pacilāto svētku noskaņojumu, skrējiena dalībnieku sportiskais ietērps nebūs īsti nopietns.

Pulksten 18.40 sāksies ugunsnedroša ugunošana. Sakarā ar lielo bīstamības pakāpi šī pasākuma vietu paziņos papildus.

Pulksten 19.30 sāksies vietējo un aizrobežu talantu konkurs-skate. Varam teikt tikai to, ka viens no skatuves mākslas veidiem būs breiks. Aicinām tajā piedalīties visus šīs dejas cienītājus neatkarīgi no izvēlēta stila.

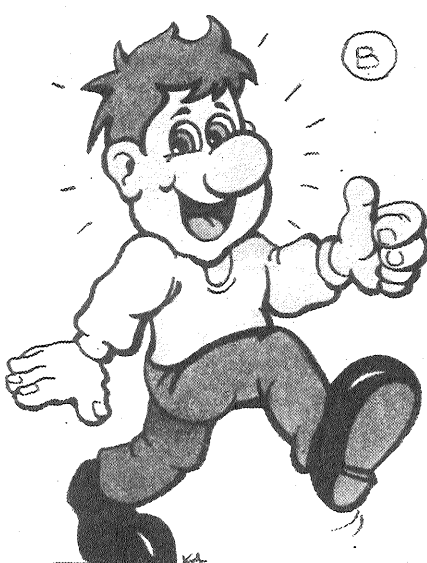
Par svētku kulmināciju, bez šaubām, kļūs nakts balle. Tās laikā tiks rīkots konkurss par pašu jaukāko svētku dalībnieci — «Mīs svētki-88» un par pašu iznesīgāko pulsi — «Misters svētki-88».

Bez tam — visu dienu kinoteātra «Ezerzeme» foajē būs atvērta rajona mākslinieku izstāde, fotoizstāde un ziedu kompozīciju izstāde.

Laikraksta lasītāji! Nepalaidiet garām izdevību piedalīties pirmajos jaunatnes svētkos! Daudzējādā ziņā tikai no jums atkarīgs, lai tie nebūtu pēdējie.

Sīkākas ziņas var iegūt komjaunatnes rajona komitejā.

Komjaunatnes rajona komiteja
K. ANSPAKA zīmējumi

Pēc kritikas

Trūkumi novērsti

Mūsu laikraksta šī gada 4. augusta numurā bija ievietota livānietes Kokinas vēstule un komentārs, kurā stāstījām par nebūšanām Livāņu būvmateriālu veikālā. Uz kritisko publikāciju esam saņēmuši atbildi, kuru parakstījis rajona patērētāju biedrību savienības vairumtirdzniecības bāzes direktors J. KOROSEVSKIS.

Viņš raksta, ka publikācija «Izņēmums vai likumsakarība» izskatīta rajona patērētāju biedrību savienības vairumtirdzniecības bāzes ražošanas sanāksmē un minētie fakti apstiprinājušies. Lai turpmāk nevajadzētu slēgt būvmateriālu veikalu ietirtotās naudas nodošanai pastā, tuvākajā laikā to sāks nodot inkasentam. 14. septembrī pieņemts darbā strādnieks, kurš veikalā veiks iekraušanas un izkraušanas darbus, kā arī sagriezīs stiklu pircējiem. Vairumtirdzniecības bāze atvairinās Livāņu iedzīvotājiem Kokinai par sagādātajam neērētībām sakarā ar to, ka šī gada 2. jūlijā būvmateriālu veikals netika laikus atvērts.

Laikraksta «Leņina Karogs» redakcija savukārt atvairinās vairumtirdzniecības bāzes direktoram J. Korosevskim, ka minētajā publikācijā bija kļūdaini uzrādīts viņa uzvārds.

„Rīgas filca“ izstrādājumi Zviedrijā

Sogad Zviedrijas veikalos pirmoreiz parādījušās rīdzinieku darinātās galvassegas. Katram modelim ir savs nosaukums: sievietēm paredzētajiem izstrādājumiem — «Rūta» un «Daina», bet vīriešiem — «Imants» un «Māris». Kopumā 32 veidu platmales jebkurai gaumei.

Cepuru un filca izstrādājumu fabrika «Rīgas filca» saskaņā ar kontraktu, kas noslēgts ar zviedru firmu «Loden — Boden», šogad nosūtīs uz Zviedriju 40 tūkstošus platmaļu.

Sāda sadarbība uzņēmumam ir izdevīga. Tā ne vien mudina paaugstināt produkcijas kvalitāti, bet arī disciplinē — pasūtījums jāpiegādā precīzi paredzētajā laikā.

Sādi nopelnītā valūta fabrikai dod iespēju ķerties pie iekārtu atjaunināšanas un iegādāties ārzemēs dažus augstākus darbgaldus, ko mūsu zemē pagaidām vēl nerāž.

Sarunas par modernu iekārtu iepirkšanu paredzēts uzsākt jau novembrī.

ATTELĀ: šo platmali var nopirkt arī Zviedrijā.

I. KALNIŅA foto (LATINFORM)

No redakcijas pasta

Par cilvēka cienīšanu

«Viena no svarīgākajām tikumiskajām prasībām... Cienīšanas jēdziens ietver taisnīguma, tiesību vienlīdzību, iespēju pilnīgāk apmierināt cilvēku intereses, taktisku izturēšanos, (...) smalkjūtību, pieklājību, delikātumu...» Sādi jēdziens «cienīšana» skaidrots «Ētikas vārdnīcā».

Notikums, par kuru gribu pastāstīt, ir parasts un no amatpersonu viedokļa tik nenozīmīgs, ka nav garas runāšanas vērts. (Tāds ir Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja M. Agurjanova viedoklis.)

Sakarā ar jaunās pirts būvi radusies nepieciešamība rakt no-

vadgrāvi. Pēc projekta tas skar daļu no Daugavpils ielas 56. un 58. namu iedzīvotāju dārziem. Nekas īpašs te neauga, tikai upenes, jāņogas, ēršķogas, cidonijas un puķes. Juridiski stādīt ogulājus tur arī neesot bijis tiesību.

Šī dārzu josla apmēram 2 metru platumā un 20 metru garumā tika nostumta un nolīdzināta bez jebkāda brīdinājuma. Materiālie zaudējumi nav lieli, lai gan, ja būtu brīdināti, iedzīvotāji pārstrādātu vismaz daudzgadīgās puķes: peonijas, lilijas u. c. Jāpiebilst, ka no abu māju pieciem dzīvokļiem četros

dzīvo pensionāres, un vērtību mērs šīm lietām viņu skatījumā ir citāds nekā labi atalgotiem cilvēkiem. Taču ne jau tas rada sarūgtinājumu.

Sarūgtinājumu rada tieši neciena un neuzmanība pret cilvēkiem no pilsētas izpildkomitejas un rajona sadzīves pakalpojumu kombināta pārstāvju puses. Un jo sāpīgāk, ka tāda attieksme jāievēro tagad, pārkārtošanās laikā, kad amatpersonas vārdu nepārstāj deklarēt, ka galvenais, lūk, ir cilvēks, bet darbos izrāda to pašu necieņu, kas tik plaši zēla stagnācijas gados.

A. NAGLE

Kā Preiļos vistas pārdeva...

Lai iepazītu cilvēku, reizumis nav jāapēd puds sāls. Pietiek aiziet uz Preiļu tirgu, kad tur pārdošanā ir kāds deficīts.

...17. septembrī Preiļu tirgū iegāju tieši tajā brīdī, kad ar grūtībām vajā vērsu vistu vedamās mašīnas kravas nodalījuma durvis. Divi enerģiski jaunieši mēģināja tikt galā ar cilvēku puli, kas jau bija nēmis ciešā aplenkumā mašīnas aizmugurējo daļu. Sekoja pārdevēju priekšlikums: pārdot katram pircējam 5 vistas. Tie, kuri nelaimīgas likteņa ironijas dēļ atradās puļā ārpusē, šo priekšlikumu atbalstīja, bet tie, kuri bija tuvāk kravas kastel, vēlējās, kā saka, dabūt lielāku kumosu, proti — gribēja nopirkt 10 vistas.

Tātad domas stipri dalījās. Izcelās varena kņada: katrs centās pēc iespējas skaļāk izkliegt savu viedokli. Kāds ierosināja rīkot demokrātiskas vēlēšanas, taču arī viņa viedoklis (tāpat kā daudzi citi) netika uzklauts. Jo bija tikai runātāji, bet nebija, kas viņos klausās. Tad divi puļši, kuri jau sāka rosīties kravas kastē, pieņēma viņiem pašiem izdevīgāko variantu: pārdot katram pircējam 10 vistas, tas ir — vienu kastī.

Gaisā izslēpās izstiebtu roku mežs. Katrs centās pēc iespējas ātrāk nodot vienam no pārdevējiem naudiņu, lai drīzāk saņemtu pretī kāroto preci. Tie, kuriem bija tiesības uz ārpusrindas apkalpošanu, vicināja arī savas apliecības.

Un, lūk, arī pirmais laimīgais

pircējs ar uzvaras priekā virs galvas paceltu kastī! Bet kas tad tas? Kāpēc viņš tik ilgi demonstrē savu pirkumu, neiet prom? Kāpēc viņa vaigi pietvīkst un seja parādās izmums? Ak, jā! Puļš... Beidzot kāds pamāca, ka kaste «jālaiž» pāri galvām, bet pašam jāizlien pa mašīnas apakšu. Tāds problēmas risinājums noder arī pārējiem, un tirdzniecība iet valā.

Pāri galvām sāk «celot» kastes ar dzīvo precī. Gadās, ka kāda kaste aizķer vienas otras sievietes frizūru, taču visi jau ir tādā azartā, ka to vienkārši nemana. Neliela aizķeršanās iznāk vienīgi tad, ja kāds palīdz salikt precī somā, maisā, grozā vai tiklīnā — kas nu kuram ir. Tad puļš sākas attiecību noskaidrošana un neesošas rindas gala meklēšana.

Te nu humors jābeidz, jo viena sirma māmulā, kas gādījusies pašā puļā vidū, vairs nespēj izturēt «cīnītāju» elkoņu belzienus. Sākumā viņa sauc pēc palīdzības, pēc tam sāk slidēt tuvāk zemei. Tie, kuri atrodas aizmugurē, klusībā priecājas, ka par nussoli būs tuvāk mērķim. Tie, kas drūzmējas gar malām, vēl ciešāk saklau savas rindas. Cilvēkiem pēkšņi ir zudusi apziņa, viņus pārņēmis bara instinkts. Viņi izliekas neredzam, kas notiek acu priekšā.

Mans lūgums, tad kategoriska prasība atbrīvot ceļu, lai sniegtu palīdzību, atbalstu negūst. Nākas lietot spēku un spraukties barā iekšā. Par to man jāuzkļau-

sa replikas, ka esmu «afērists», kurš bez rindas grib dabūt citiem pienākošos vistu, utt. Beidzot priekšā palicis tikai viens padzīvojis onkulis. Un te dzirdu kategorisku, naida un dusmu pilnu: «Nelaidīšu...»

Tragēdija šoreiz nenotika, viss beidzās laimīgi. Tikai vēlāk gribējās pajautāt tam cilvēkam, kurš pēc vecuma varētu būt man tēvs: «Kas tad ir cilvēcība?»

Kaislības tirgū turpinājās gandrīz stundu. Kad tās bija beigušās, laukumu klāja salauztu un samīdītu grozu atliekas, bet starp izmētātajām tukšajām kastēm pašapzinīgi pastaigājās gailis, pirmoreiz baudīdams brīvību. Arī milicijas leitnants, kas visu notiekošo vēroja no žoga malā ieņemtās pozīcijas, mierīgu sirdi varēja atstāt savu posteni un doties izpildīt savu dienesta pienākumu jaut.

Gribas jautāt tirgus administrācijai: «Kad tiks nodrošināta normāla tirdzniecība?» Ja mūsu savstarpējo attiecību līmenis vēl nav sasniedzis cilvēciskas robežas, tad pilsoņu tiesību aizsardzība būtu jānodrošina ar citiem līdzekļiem.

Vēl viens jautājums tām putnu fabrikām, kuras tirgos realizē diennakti vecus cājus: «Kāpēc jūs pārdotās visticas augot 10 gadījumos no 15 «pārvēršas» par gailiņiem?»

Lūzdu atsaukties citus laikraksta lasītājus. Varbūt tikai man vienam vienmēr tā neveicas?
J. BĒRZIŅS

Transports. Gājējs. Ceļš.

Septembrī divdesmit dienu laikā Preiļu rajonā izraisīti 62 ceļu satiksmes negadījumi, kuros 10 cilvēki gājuši bojā un 62 ievainoti. Salīdzinājumā ar šo pašu laiku posmu pērn cietušo skaits kļuvis ievērojami lielāks. Divas reizes pieaudzis to negadījumu skaits, kuru sekas ir materiāli zaudējumi.

Katru ceturto negadījumu uz mūsu rajona ceļiem izraisījuši autovadītāji, kuri bijuši pie stūres iereibušā stāvoklī. Biežāk konstatējami tādi pārkāpumi kā atļautā ātruma pārsniegšana un manevrēšanas un braukšanas noteikumu neievērošana, šķērsojot krustojumus. Satiksmes drošības ziņā sevišķi nelabvēlīgs stāvoklis ir Jēkabpils — Līvānu iecirkņi. Satiksmes noteikumu neievērošanas rezultātā šeit notikuši vairāki negadījumi, kuros cilvēki guvuši gan ievainojumus, gan gājuši bojā. Šinī ceļa iecirkņi uzstādīts diezgan daudz ceļa zīmju, kuras nosaka dažādus ierobežojumus. Diemžēl vieglprātīgie autovadītāji šos noteikumus ignorē. Soferu disciplīna ievērojami

pavājinājusies. Īpaši tas sakāms par tiem, kuri vada transportlīdzekļus pa lauku ceļiem. Transportlīdzekļu vadīšanu dzērumā veicina arī tāds pārkāpums kā to uzglabāšana šoferu dzīvesvietu tuvumā. Bez tam — šoferi tādējādi var izmantot dienesta automašīnu arī personiskās interesēs.

Valsts autoinspekcija uzskata, ka rajona autosaimniecību vadība, prasīgāk un stingrāk kontrolējot šoferus, varētu palīdzēt celt autovadītāju disciplīnas līmeni. Tas savukārt novērstu avāriju iespējamību uz mūsu rajona ceļiem. Jāpiezīmē, ka saimniecībās ļoti slikti kontrolē autovadītājus, kuriem ir nosliece uz alkoholisko dzērienu lietošanu. Līdz šim atklāts gandrīz trīs simti šādu autovadītāju.

Katrreiz, kad Valsts autoinspekcija konstatē, ka šoferis vadījis transportlīdzekli dzērumā, tā ziņo par to viņa darbvietai un vēlāk lūdz informēt, kas darīts stāvokļa uzlabošanai. Konkrētu atbildi saņemam retāk, ar klusēšanu mums atbild biežāk.

Arī saņemtas atbildes bieži vien ir tikai formāla atrakstīšanās. Rajonā tikai dažas saimniecības nopietni ņem vērā autoinspekcijas ziņojumus. Apmeklējot saimniecības, vēl ne reizi nav gadījies redzēt, ka Valsts autoinspekcijas ziņojumi būtu pielikti pie informācijas vai ziņojumu dēļa vispārējai apskatīšanai. Soferu izdarītus pārkāpumus reti kad apspriež kolektīvā.

Vairumā gadījumu profilakses darbu autosaimniecībās veic vienīgi tad, ja noticis ārkārtējs gadījums. Vai nebūtu labāk otrādi?

Autovadītāju uzmanība jāpievērš arī tādām faktam kā cieņa pret gājējiem. Preiļos un Līvānos ir ierīkotas gājēju pārejas, kas apzīmētas ar ceļa zīmēm un iesvītrotumu. Taču gājēji, ejot pa šīm pārejām, nevar būt droši, ka autovadītāji būs tik delikāti un palaidīs viņus garām. Gājējam nākas skriešus skriet pāri ielas braucamajai daļai arī tad, ja satiksme šādu pāreju tuvumā regulē Valsts autoinspekcijas darbinieki. Skriet, ka šoferi vai

nu nezina ceļu satiksmes noteikumus, vai arī uzskata zem sava goda dot priekšroku gājējiem, kā to prasa noteikumi.

Nobeigumā gribu nosaukt to autovadītāju uzvārdus, kuri septembra divdesmit dienās aizturēti par braukšanu iereibušā stāvoklī: I. Anspoks (Priekulu atstāngadīgā skola), P. Dronga (Leņina kolhozs), J. Kriškāns (11. klases audzēknis), S. Bartaševičs (Rušonas padomju saimniecība), L. Stepanovs (Līvānu PMK; reibumā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kurā pats arī cietā), A. Savelonoks (Aglonas padomju saimniecība), A. Arefjevs (21. PMK), A. Spodis («Lauktehnika»), J. Konstantinovs (Līvānu stikla fabrika), V. Belikovs («Lauktehnika»: šis šoferis uzskata, ka autovadītāja apliecība Valsts autoinspekcijai nav jānodod; kaut arī tā viņam jau formāli atņemta, viņš vienkārši aizmirsis, ka apliecības atņemšanas termiņš sākas ar to brīdi, kad tā nodota VAI), A. Ivāns (K. Marksa kolhozs), P. Rožāns (Raiņa kolhozs), V. Kudrjavevs (Latvijas Patērētāju biedrību savienības autotransporta uzņēmums), P. Bivmanis (Suvorova kolhozs), I. Zikars («Agroķīmija»), V. Gorins (Suvorova kolhozs), J. Kurmis (K. Marksa kolhozs), V. Bulmeisters (kolhozs «Krasnij Oktjabr»), V. Oleinikovs (K. Marksa kolhozs).

Soferi, kurus tūlīt nosauksu, uzskata, ka vadīt transportlīdzekļi iereibušā stāvoklī ir atļauts, bet ierasties Valsts autoinspekcijā (pat pēc pavēstes saņemšanas) neatrod par vajadzīgu. Tie ir: J. Čiis no kolhoza «Krasnij Oktjabr», R. Končevskis no sovhoza «Rušona», A. Plinta no sovhoza «Aglona», J. Čaune no dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības N. Runza no kolhoza «Krasnij Oktjabr».

Mūs uztrauc ne tikai tas, ka cilvēki sētas pie stūres, būdami iereibuši, bet arī tas, ka reizēm viņiem nemaz nav transportlīdzekļa vadītāja apliecības. Sevišķi tas sakāms par motociklistiem. Gribas brīdināt vecākus — nepārciet saviem dēliem motociklus vismaz līdz tam laikam, kamēr viņi būs ieguvuši vadītāja apliecību. Pašlaik eksāmenus A kategorijas tiesību iegūšanai var nokārtot arī bez kursu apmeklēšanas. Nepieciešams tikai sagatavoties paštāvīgi.

J. ULJANOVS,

Preiļu rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas VAI nodaļas priekšnieks

INFORMĒ 02

Par krimināli sodāmu rīcību pie atbildības sauktas vairākas personas.

□ Naktī uz 2. jūniju rīdnieks V. Kopcevs, gribēdams ātrāk nokļūt no Preiļiem Līvānos, aizdzina preiļietim T. Silionovam piederošo automašīnu «Moskvič». Materiāli par šo lietu nosūtīti izskatīšanai biedru tiesā.

□ Pie kriminālatbildības saukti sovhoza «Rušona» noliktavas pārzine I. Trifonova un N. Tarasovs, kuri nozaguši 380 kilogramus sēklas miežu.

□ Pie kriminālatbildības saukts Rožupes ciema iedzīvotājs J. Pundurs, kurš 11. jūnijā sarīkoja skandālu, mēģinot iebaidīt savu piedzīvotāju B. (dzīvojošu Rudzētu ciemā) ar aizdedzinātu gāzes balonu. Galu galā vainīgais cietušo piekāva un nodedzināja viņas māju. J. Pundurs mēģināja aizdedzināt arī kaimiņos esošo māju, kurā bija paslēpusies B.

□ Par 15. aprīli izdarīto dzīvokļa apzagšanu (Preiļos, Rēzeknes ielā 19) pie kriminālatbildības saukts agrāk sodītais Rēzeknes rajona iedzīvotājs N. Burovs.

□ Zogot valsts un pilsoņu personisko īpašumu — galvenokārt no pagrabiem un saimniecības ēkām Līvānos, — piekerts un atmaskots rožupietis J. Duna, dzimis 1970. gadā. Sajā noziedzīgajā darbībā vainīgais iesaistījies arī savu jaunāko brāli.

□ Preiļu rajona izpildkomitejas nepilngadīgo lietu komisijai nosūtīti materiāli par Rudzētu ciemā dzīvojošo I. Stalidzānu, kurš nozadzis mopēdu «Delta».

□ Par īpašuma izzagšanu no saimniecības ēkas Preiļos, Komjaunatnes ielā, un par Daugavpils rajonā izdarīto motociklu zādzību pie kriminālatbildības saukts Daugavpils rajona iedzīvotājs E. Kuņickis, kurš mēģināja nozagt motociklu arī Preiļos, taču milicijas darbinieki viņu laikus aizturēja ar visiem lietiskajiem pierādījumiem, proti, ar nozagtajām motociklistu kiverēm.

□ 14. maija vakarā pusaudži — līvānieši L. Lojāns un A. Zudiņš — aizdzina L. piederošo motociklu «Voshod», bet nepilngadīgais D. Daugulis vēlāk nomontēja pamestajam motociklam rezerves daļas un tās piesavināja. So likumpārkāpumu izskatījusi nepilngadīgo lietu komisija.

□ Laikā no 1987. gada 12. marta līdz 8. septembrim «Lauktehnika» rajona apvienības 1019. autotransporta uzņēmuma šoferis J. Noviks pārvadāja lopus no rajona kolhoziem uz galvas kombinātu. Izmantojot fiktīvas pavadzīmes, viņš pierakstīja liekus tonnkilometrus, tādējādi nelikumīgi piesavinoties darba algas pārmaxu 240 rubļu apmērā un benzīna pārpalikumu par 124 rubļiem.

No rajona iekšlietu daļai piesūtītā raksturojuma izriet, ka J. Noviks uzņēmumā ir šoferu brigadieris un jaunatnes darbaudzinātājs (laikam jau māca jaunākiem, kā kļūt bagātam nelikumīgā ceļā).

□ Tiek meklēts Vārkavas ciema iedzīvotājs Staņislavs Antu-

žāns, kurš nodarījis savai sievai vidēji smagus miesas bojājumus. Ja kādam ir zināma viņa atrašanās vieta, lūdzam ziņot par to milicijai, uzņēmumu administrācijai vai ciemu Tautas deputātu padomēm.

□ Republikas milicija meklē Jāni Zigrīda dēlu Vēznieku, dzimušu 1948. gadā, kurš izdarījis slepkavību.

Viņa pazīmes: augums 173 cm, kalsnējs, mati sirmi, vidēji gar, ar šķīrtni kreisajā pusē. Labās rokas zeltņnesim trūkst pirmās pirksta falangas. Gērbies gaiši zilās dzīnsa auduma biksēs, brūnā viriņu jakā, tumšbrūnos puszābakos.

Noziedznieks var meklēt sakarus ar medniekiem. Viņam vērojamas psihiskas dabas novirzes.

N. MAKSIMOVŠ,

Preiļu rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks

Redaktors P. PIZELIS

UZŅEMUMS

«ENERGOKONTROLE»

atgādina elektroenerģijas patērētājiem, ka nepieciešams savlaicīgi samaksāt par izmantoto elektroenerģiju. Ja noteiktajos termiņos tas nē tiks izdarīts, patērētāju elektroiekārtu atslēgs no elektrotīkla.

Elektroiekārtu atkal varēs pieslēgt tīklam pēc tam, kad būs dzēsts parāds par elektroenerģijas patēriņu un papildus samaksāts par pieslēgšanu. Šī papildus samaksa atkarīga gan no laika patēriņa, gan no transportlīdzekļa izmantošanas, gan no izbrauciena tāluma: tādēļ tā var būt dažāda — no 3 līdz 13 rubļiem.

Lai izvairītos no papildus izdevumiem, savlaicīgi samaksājiet par elektroenerģijas patēriņu!

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

iepērk no rajona iedzīvotājiem makulatūru apmaiņai pret grāmatām: A. Kristī «Izlāse» (600 grāmatas) un «Klasiskais detektīvs» (400 grāmatas) latviešu valodā.

Makulatūru pieņem sašķīrotu un sasaiņotu: grāmatas, laikraksti, žurnāli, sadzīves kartons, ietinamais papīrs.

Lai iegādātos 1 grāmatu, jānodod 20 kg makulatūras un pieņemšanas vietā jāsaņem abonements.

Abonementu realizācijas termiņš — līdz 1988. gada 1. decembrim.

Minētās grāmatas grāmatveikaliem piegādās šī gada 4. ceturksnī.

Nekur no smeldzes neatiziet, lai sniegti snieg, val sila zvani zied.

Ja pašā sirdi sāpe iedzēlus, tā tikai līdz ar sirdi aprimst klusi.

(O. Vācietis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Inārai Pužakai sakarā ar TĒVA nāvi, Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības administrācija un arodkomiteja

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

iepērk pārtikas kartupeļus un dzērvenes apmaiņai pret cukuru pēc šāda aprēķina:

par 100 kg standarta kartupeļu — 5 kg cukura, par 5 kg dzērveņu — 2 kg cukura.

LIVĀNU IEDZĪVOTĀJU ZINĀŠANAI

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts J. VAI-VODS pieņems vēlētajus šī gada 29. septembrī Līvānu pilsētas izpildkomitejā no plkst. 16.00 līdz 18.00.

Līvānu pilsētas izpildkomiteja

Pie kapu kalna nu pietrūkst tēva.

Un cela nav vairs, kur būs tikties lauts.

Tevis paliks gaišums, ko viņš dzīvē devis.

Kā dzidrāls dzintarzemē kalnu strauts.

(Ē. Drēziņš)

Izsakām līdzjūtību Jurim Kuklīm, no TĒVA uz mūžu atvadoties.

Mājas kaimiņi

IEDZĪVOTĀJI!

VIESNICU, PANSIONĀTU,

SLIMNICU, SKOLU

UN CITU IESTĀZU VADĪTĀJI!

TELEVIZORI DIEMŽĒL

MĒDZ ARĪ AIZDEGTIES!

TAPEČ:

— lietojiet tikai standartdrošinātājus, kas paredzēti ekspluatācijas noteikumos;

— sargājiet televizoru no pārkaršanas;

— pie mainīga sprieguma elektrotīklā lietojiet stabilizatoru;

— ja ekrānā pazudis attēls, dzirdama dūksana un jūtama deguma smaka, nekavējoties izslēdziet televizoru, izvelciet kontaktdakšu no rozetes un izsauciet meistaru;

— ugunsgrēku var novērst autonomā ierīce AVT-1, kas automātiski izslēdz televizoru aizdegšanās gadījumā. Šo ierīci izgatavo Maskavas ražošanas apvienība «Rubin».

JA TELEVIZORS TĒMĒR AIZDEGAS:

— nekavējoties izvelciet kontaktdakšu no rozetes;

— momentāni izraidiet no telpas bērnus un visus, kas nepledalās dzēšanā, — gāzes, kas izdalās, degot televizoram, ir ārkārtīgi indīgas;

— apsedziet televizoru ar blīvu audumu, lai tam netiktu klāt gaiss;

— dzēsot liesmas ar ūdeni, nestāviet ekrāna priekšā, bet gan sāpus, jo iespējams kinesiropa sprādziens.

LPSR Iekšlietu ministrijas
Ugunsdzēsības pārvalde
LPSR Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības
Centrālā padome
Latvijas reklāmas aģentūra

„LEŅINA KAROGS”

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,

atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecības poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedioksnē. Ofsetiespiedums, Miens 14073 eks. (latv. val. 10001 eks., krievu val. 4072 eks.). Indeks 68169. Pas. 1395.